

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném samosoudkyní JUDr. Šárkou Tampovou dne 10. 1. 2020 v Mostě,

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], t.č. ve výkonu trestu ve Věznice Bělušice,

je vinen, že

v době okolo 18:30 hod. dne 29.04.2019 ve [REDACTED], kde vykonával trest odnětí svobody, v pravé části [REDACTED] přistoupil k poškozenému [REDACTED] narozenému [REDACTED] a tohoto fyzicky napadl úderem sevřenou pěstí do oblasti obličeje, čímž mu způsobil dvojitou zlomeninu dolní čelisti v oblasti přechodu těla a ramena vpravo bez posunu úlomků a úhlu vlevo bez posunu úlomků, kdy tato poranění si vyžádala lékařské ošetření s odpovídající dobou léčení a omezením v běžném způsobu života po dobu delší než jeden týden a kratší než šest týdnů,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví

čímž spáchal

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným : [REDACTED] [REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED] částku **17 700 Kč**, Zdravotní

pojišťovně ministerstva vnitra ČR, Vinohradská 2577/178, 130 000 Praha 3 IČ: 47114304, na účet vedený u ČNB č. 2119107031/0710, var. symbol 2500068959 částku **3 465 Kč** a Vězeňské službě ČR, Věznice Bělušice, 435 26 Bělušice u Mostu částku **3 876 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškozený [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní soud nařídil ve věci hlavní líčení na 10.1.2020, kdy byl vyslechnutý obžalovaný, svědci [REDAKCE], byl čten znalecký posudek z oboru soudního lékařství a listinné důkazy. Shora uvedený skutkový stav byl zjištěn v hlavním líčení zejména z výpovědi poškozeného, sv. [REDAKCE] znaleckého posudku a důkazů listinných.
2. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení odmítl vypovídat, stejně tak učinil i v přípravném řízení.
3. Poškozený [REDAKCE] slyšen jako svědek vypověděl, že byl ve věznici ubytovaný na stejné budově a ubytovně jako obžalovaný, který je jeho vzdálený příbuzný, ale v jiné ložnici. Domluvil se s [REDAKCE], který bydlel na stejné ložnici jako obžalovaný, že si z jeho skříňky vezme čaj. Obžalovaný byl při jeho příchodu v místnosti, stál u stolu. On si bral ze skříňky čaj, a když se otočil, tak dostal úder pěstí do obličeje. Udeřil ho obžalovaný do hrany brady. Ucítil prasknutí, jak se mu zlomila čelist. Vyběhl ven. Neví, proč ho obžalovaný udeřil. Později mu obžalovaný řekl, že se předtím zastal kamarádů, se kterými měl obžalovaný konflikt. Asi měl nervy. O útoku řekl spolubydlícím na ložnici a přivolal si pomoc. Byl na ošetření. K dotazu obhájce uvedl, že je pravda, že příslušníkům uváděl, že spadl z postele, protože nechtěl dělat obžalovanému problémy. Když se ale obžalovaný vulgárně vyjádřil o jeho matce, tak řekl pravdu. Není pojištěný. Žádné následky nemá.
4. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že poškozený sháněl čaj, tak ho poslal do své skříňky. Do místnosti za ním nešel. Pak poškozený vyběhl ven a říkal, že dostal pěstí. Když přišli dozorcí tak říkal, že spadnul na židličku. O útoku nic neví. Poškozený věděl, která skříňka je jeho. Poškozený mu řekl, že dostal od [REDAKCE]. Neví, jestli byl obžalovaný v té době v místnosti. Později tam byl. S obžalovaným o útoku mluvil, ten říkal, že se nic nestalo, že dělali blbosti a poškozený spadnul na židličku. Neví, zda mezi sebou měli nějaký konflikt. Ví, že jsou rodina. Daňo po útoku hůře mluvil, dostával obklady.
5. Za souhlasu stran byl v hlavním líčení čten **znalecký posudek** z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ke zraněním poškozeného. Dle znalce poškozený [REDAKCE] utrpěl dvojitou zlomeninu dolní čelisti v oblasti přechodu těla a ramene vpravo bez posunu úlomků a úhlu vlevo bez posunu úlomků. Toto poranění vzniklo tupým násilím o velké intenzitě působícím přímo na dolní čelist, kdy úder pěstí je způsobilý vysvětlit vznik tohoto zranění. Poranění bylo znalcem vyhodnoceno jako poranění s dobou léčení delší jednoho týdne a kratší šesti týdnů, kdy poškozený byl omezen v běžném způsobu života bolestivostí, pro kterou musel přijímat kašovitou stravu, ztíženě se mu provozovala hygiena dutiny ústní a ztíženě se mu mluvilo.
6. Stany nežádaly osobní slyšení dalších svědků ([REDAKCE]) a státní zástupce nedal souhlas se čtením úředních záznamů. Od výslechu svědků bylo upuštěno.
7. Důkazní situace je doplňována listinnými důkazy, a to zejména protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací, lékařskou zprávou o ošetření poškozeného, fotodokumentací zranění poškozeného, podklady zdravotní pojišťovny a vězeňské služby, hodnocením z věznice na obžalovaného a zprávami o jeho pověsti, záznamem o vyhodnocení telefonních hovorů (strany nežádaly přehrání CD). Soudem byla čtena obžaloba ve věci [REDAKCE] kde je nařízeno hlavní líčení na 20.1.2020, výpis z CEVO, výpis z rejstříku přestupků, aktuální hodnocení obžalovaného z Věznice Bělušice a opis z rejstříku trestů.

8. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu dle § 2 odst. 6 tr.ř. a dospěl k závěru, že skutek uvedený v obžalobě se stal a spáchal jej obžalovaný, který se k věci v průběhu trestního řízení nevyjádřil, je však usvědčován výpovědí poškozeného [REDAKCE], která je v souladu s výpovědí sv. [REDAKCE] závěry znaleckého posudku a listinnými důkazy. Poškozený uvedl, že se s obžalovaným znají, jsou vzdálení příbuzní. Není si vědom žádného problému, který by mezi sebou měli. Domluvil se se sv. [REDAKCE], že si z jeho skříňky, která se nacházela v ložnici, kde byl ubytovaný obžalovaný, vezme čaj. Přitom došlo k tomu, že ho obžalovaný udeřil pěstí do hrany brady, a poté ucítil křupnutí. Obžalovaný mu zlomil čelist v místě, kde již v minulosti měl čelist zlomenou. Dle závěrů znaleckého posudku působilo přímo na čelist poškozeného tupé násilí o velké intenzitě, kdy úder pěstí je způsobilý vysvětlit vznik tohoto zranění. Dle sv. [REDAKCE] mu poškozený řekl, že dostal pěstí od obžalovaného. Následně začal uvádět, že upadl z postele nebo na židli. Poškozený v hlavním líčení setrval na tom, že jej udeřil obžalovaný. Pokud v přípravném řízení příslušníkům uvedl něco jiného, pak proto, aby chránil obžalovaného, který je jeho vzdáleným příbuzným. Obžalovaný útok přiznal také rodinným příslušníkům při monitorovaném hovoru. Obžalovaný pěstí velkou intenzitou udeřil bez varování a předchozího konfliktu poškozeného do obličeje. Věděl, že mu tímto může přivodit újmu na zdraví a pro takový případ s tím byl srozuměný. Obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém a ve stavu přičetném. Před soudem nebylo konstatováno nic, co by přičetnost obžalovaného v době činu zpochybňovalo. Dle znalce léčení zranění přesáhlo jeden týden. Protože léčení nebylo komplikované, netrvalo déle než šest týdnů. Jedná se tedy o ublížení na zdraví. Společenská škodlivost jednání obžalovaného je dána, když se nejedná o ojedinělé vybočení z jinak řádně vedeného života, je speciálním recidivistou. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil zákonné znaky přečinu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr.zákoníku a soud jej uznal vinným. Naproti tomu soud jednání obžalovaného neposoudil jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr.zákoníku, tedy že by mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu. Je třeba uvést, že dle hodnocení věznice obžalovaný nebyl po dobu výkonu trestu kázeňsky trestán ani odměněn. Projednávaný případ je prvním incidentem, kterého se ve výkonu trestu dopustil. Nebylo prokázáno, že by se opakovaně dopouštěl závažného jednání, kterým by mařil výkon trestu. V tomto případě se jedná o ojedinělý, krátkodobý incident, který svou závažností naplňuje znaky přečinu se sazbou šest měsíců až tři roky. Soud tak má za to, že jednání obžalovaného je přiléhavé hodnotit jako přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr.zákoníku, avšak popis jednání obžalovaného, které by mělo mít charakter trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr.zákoníku, uvedený v obžalobě není dostatečný a obžalovaný svým jednáním po subjektivní ani objektivní stránce žalovaný přečin nenaplnil. Proto byla tato právní kvalifikace jednání obžalovaného ohledně trestného činu dle § 337 odst. 1 písm. g) tr.zákoníku v rozsudku opominuta.
9. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je osobou 7x pravomocně odsouzenou v trestním řízení. Nyní vykonává trest odnětí svobody uložený mu rozsudkem Okresního soudu v Mostě ve věci [REDAKCE] pro přečin vydírání a výtržnictví, kdy uložený šestnáctiměsíční trest je trestem souhrnným. Tímto rozhodnutím byl zrušen výrok o trestu z rozsudku zdejšího soudu ve věci 4 [REDAKCE], kde byl obžalovaný odsouzen pro přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr.zákoníku. Nyní je u zdejšího soudu nařízeno hlavní líčení ve věci [REDAKCE], kdy je obžalovaný projednáván za trestnou činnost spáchanou v roce 2018, kdy se měl dopustit majetkové trestné činnosti.
10. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlížel soud ke kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 tr.zákoníku, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k poměrům pachatele. Dále vzal v potaz jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Obžalovaný se násilného jednání vůči spoluvězni dopustil přesto, že se nachází ve

výkonu trestu odnětí svobody mj. pro přečin stejného charakteru, tj. ublížení na zdraví. Svě jednání nijak neodůvodnil, není u něho dána žádná polehčující okolnost. Obžalovanému přitěžuje, že je recidivistou, který již opakovaně byl ve výkonu trestu odnětí svobody. Za stavu, když se násilného jednání dopustil znovu a to dokonce ve výkonu trestu, nelze na něho působit jiným druhem trestu, než nepodmíněným trestem odnětí svobody. Trest byl vyměřen ještě v dolní polovině trestní sazby (šest měsíců až tři roky) v trvání jednoho roku, který soud považuje za dostatečný a přiměřený. Pro výkon trestu byl obžalovaný dle § 56 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, kam náleží.

11. K trestnímu řízení se včas a řádně připojili se svými nároky zdravotní pojišťovna, vězeňská služba a poškozený [REDAKCE]. Poškozený [REDAKCE] žádal úhradu částky 50 000 Kč, nic nedoložil. Ve znaleckém posudku bylo jeho zranění oceněno na 60 bodů. Hodnota jednoho bodu činila v roce 2019 - 295 Kč. Celkem se tak jedná o částku 17 700 Kč. Soud tuto částku považuje za oprávněnou a prokázanou, a obžalovanému uložil povinnost ji poškozenému zaplatit. Pokud poškozený [REDAKCE] žádal více, může se nepřiznané části domáhat cestou občanskoprávní žaloby. Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR se domáhala přiznání částky 3 465 Kč za náklady léčení poškozeného v souvislosti s útokem ze strany obžalovaného. Soud nárok pojišťovny považuje za přiměřený a prokázaný a uložil obžalovanému povinnost k náhradě. Vězeňská služba ČR, Věznice Bělušice žádala úhradu mimořádných nákladů, které jí vznikly v souvislosti s incidentem za eskortu poškozeného do civilního zdravotního zařízení a jeho strážení ve výši 3 876 Kč. I tento nárok soud shledal oprávněným a prokázaným, neboť náklady vznikly v důsledku jednání obžalovaného. Proto mu byla uložena povinnost tyto náklady uhradit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Právo odvolání nepřísluší osobám, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Most 10. ledna 2020

JUDr. Šárka Tampová, v.r.

samosoudkyně